

Šajā numurā lasiet:

RADIKĀLISMS IR GODA LIETA

Saruna ar LNF priekšsēdētāju Aivaru Gardu
→ 2. lpp.

Vai tagad "jēri" lūkās savā valā?

Saruna ar Valsts probācijas dienesta vadītāju
Aleksandru Dementjevu
→ 3. lpp.

VAI MAIZĪŠA MUGURKAULS IZTUR ĢENERĀLPROKURORA AMATU?

→ 4. lpp.

Banku karš pret latviešu tautu

Saruna ar Latvijas Kredītņēmēju apvienības
(LAKRA) valdes priekšsēdētāju
Aināru Gorenko
→ 5. lpp.

Tiek tiesāts "ČAS" žurnālists Kameņevs

→ 7. lpp.

VĒLOS IESAISTĪTIES!

Labdien!

Mani ļoti ieinteresēja jūsu laikraksts "DDD". Visi raksti neatkarīgi, tieši un precīzi – es uzskatu, ka šādam laikrakstam ir jāiznāk biežāk, un ir laiks atvērt acis un ausis daudz guļošajiem latviešiem... Arī mani saista sapnis un cīņa par brīvu sakārtotu un latvisku Latviju. Vai es kaut kā varētu palīdzēt veidot rakstus, vai ieteikt kādas idejas, pārdomas?

Gatis Pavariņš

"DDD" redakcijas atbilde. Paldies par vēstuli, aktīvo interesi un atbalstu. Noteikti gaidām Jūsu rakstus!

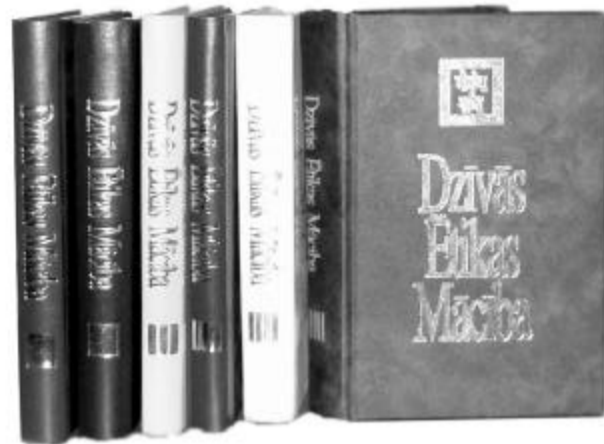
Dzīvās Ētikas Mācībai – 90

Saruna ar LNF priekšsēdētāju Aivaru Gardu

DDD: 24.martā apritēja deviņdesmit gadi, kopš veikts pirmais Dzīvās Ētikas Mācības pieraksts. Vai Latvijā un citur pasaulē ar pienācīgu cieņu tika atzīmēts cilvēcei tik svarīgais notikums?

Aivars Garda: Šī intervija top jau pēc 24.marta. Diemžēl nevienā laikrakstā, televīzijas pārraidē vai radio programmā netika pieminēts šis notikums. Ne Latvijas Rēriha biedrība, ne Starptautiskā Rēriha centra Latvijas nodaļa nebija parūpējusies, lai par šo dienu uzzinātu plašāka sabiedrība. Tātad minētās organizācijas strādā ļoti vāji un nepilda savus pienākumus – par to esam runājuši jau vairākkārt. Sanāk, ka laikraksts "DDD" ir vienīgais, kas atceras šos datumus.

Mums, protams, ir liels gods par to rakstīt, jo tas ir pasaules mēroga notikums, par ko bija jārunā Apvienoto Nāciju Organizācijā valstu vadītāju līmenī. Dzīvās Ētikas Mācības došana cilvēcei ir Augstāko Spēku velte mums. Mācība ir Zināšanas, Augstākā Gudrība, kas izklāstīta pietiekoši vienkāršā valodā. Diemžēl lielākajai daļai sabiedrības tā gan joprojām šķiet nesaprotama un grūta, tādēļ cilvēki to nelasa. Tomēr mēs esam priecīgi un lepnī, jo latvieši ir otrā tauta pasaulē, kuras valo-

dā ir izdota visa Dzīvās Ētikas Mācība. Iespējams, ka tagad Mācība ir pilnībā izdota arī angļu valodā, taču man tādas informācijas nav. Kad apgāds "Vieda" 1999.gadā izdeva pēdējo Dzīvās Ētikas Mācības Grāmatu, mēs nepārprotami bijām otrā un vienīgā tauta aiz krievu, kuras dzimtajā valodā bija pilnībā izdota Mācība. Tas mums kā tautai un valstij ir liels gods!

LATVIEŠI, KARŠ TURPINĀS!

Saruna ar Rīgas domes deputātu, bijušo biedrības "Daugavas Vanagi Latvijā" valdes priekšsēdi, šā gada 16.marta gājiena organizētāju Jāni Ati Krūmiņu

16.MARTS – SVĒTA DIENA

DDD: Šogad 16.marta gājiena pulcēja vairākus tūkstošus latviešu. Tas ir arī jūsu nopelns, jo tieši jūs ar Daugavas Vanagu pilnvarojumu pieteicāt gājieni uz Brīvības pieminekli.

Jānis Atis Krūmiņš: 16.marta gājieni ir pašcieņas jautājums. Esam neatkarīga valsts un drīkstam savā zemē pieminēt nacionālos karavīrus, kā paši to uzskatām par vajadzīgu. Nekāds ārvalstu vai pašmāju pretējās puses spiediens nedrīkst mūs ietekmēt.

Ziedu nolikšana aizsākās 90-to gadu sākumā, kad nacionālie karavīri, leģionāri un citi latviešu brīvības cīnītāji, viņu ģimenes locekļi un atbalstītāji pēc dievkalpojuma devās uz Brīvības pieminekli nolikt ziedus. Neviens netraucēja, neapsaukāja, un viņi mierīgi godināja leģionārus. Tolaik 16.marts bija iekļauts kalendārā kā valstiski svinama diena. 1998.gada 29.oktobrī tika pieņemta arī LR Saeimas deklarācija "Par latviešu leģionāriem Otrā pasaules kara laikā". Tas bija laiks, kad šie jautājumi šķita normāli sakārtojušies.

Bet tad sākās lielā jezga no pretējās puses – tiem,

kas sevi uzskata par "uzvarētājiem" un nespēj pieņemt, ka mums – "zaudētājiem" – vispār varētu būt kaut kāda sava atzīmējamā diena. Tas aizskāra "uzvarētāju" imperiālistisko augstprātīgumu. Šo reakciju var saukt par istu šovinismu. Viņi, protams, mērķēja uz ārzemju auditoriju, un no ārzemēm rezultātā nāca spiediens, ka mums te nacisti maršējot pa ielām... Tā bija apzināta propaganda un faktu sagrozīšana, jo "uzvarētājiem" taču vienmēr esot "taisnība".

Rezultātā 16.marts ticis izsvītrots no oficiāli svinamo dienu saraksta. Ar to arī sākās šovinistisko noteikumu uzspiešana mums, latviešiem.

OKUPANTU NIRGĀŠANĀS

DDD: Diemžēl ar šādu valsts varas pakļaušanos okupantu prasībām nākas saskarties daudzās jomās. Pilnīgi nenormāli!

Jānis Atis Krūmiņš: Tas pats jau bija arī jautājums par Abreni. Te ir saskatāma analogija – atdeva mūsu zemi, Abreni, it kā ar naivu cerību, ka Krievijas attieksmē pret Latviju varbūt kaut kas paliks labāk. Bet kas paliek labāk? Pilnīgi nekas! Mēs varam atdot kaut visu Latviju un paši sev at-

pret latviešiem un Latviju kā nacionālu valsti. Mēs paši sevi pazemojam, un viņi par mums ņirdz.

J.A.K.: Tieši tā. Pavērosim kaut vai krievvalodīgo presi – tā ir viņu (okupantu) patieso domu un

**"Mēs varam atdot
kaut visu Latviju un
paši sev atstāt kādu
mazu kaktiņu
rezervātam, kur
latviešiem
apmesties, taču
nekas tāpēc
labāks nebūs."**

stāt kādu mazu kaktiņu rezervātam, kur latviešiem apmesties, taču nekas tāpēc labāks nebūs. Šādi viņi savu domāšanu un attieksmi nemainīs.

DDD: Drīzāk pretēji, katru savu tautu pazemojoša pielīšana tikai vēl vairāk vairo Krievijas un vietējo okupantu nicīgo attieksmi

attieksmes spogulis. Ko tik viņi tur nesaraksta!

Nesen iepazinu jaunu "teoriju" par Latviju un tās vēsturi, kuru izteica Žirinovskis. Viņš no tribīnes paziņoja, ka viņi (PSRS/Krievija) Latviju neiekaroja, jo esot karojuši ar zviedriem...

Turpinājums 6. lpp.

VĒSTULES**Vai Krievu Katakombu baznīca
sliktāka par
Krievijas Pareizticīgo baznīcu?***Labdien, cien. redakcija!*

Laikraksta "DDD" 6(210) numurā tika publicēta Krievu Katakombu baznīcas vadītāja vēstule ar atbalstu Latvijas tautai cīņā pret okupantiem. No vienas puses šāds atbalsts, turklāt no Austrumu kaimiņa, ļoti iepriecina, no otras puses rada nopietnas pārdomas.

Augstāk minētajai organizācijai nav nekā kopīga ar pareizticīgo baznīcu. Tā ir ekstrēmistu organizācija, kas mēģināja kanonizēt Hitleru un apvienot neonacisma idejas un pareizticību. "Baznīcas" lideris (bīskaps) Aleksajs Smirnovs piesavinājās grāfa fon Sivera titulu, izveidoja fiktīvu hierarhiju un sāka plašu propagandu internetā un "Patiesi Pareizticīgo vēstis". Smirnovs, viltojot parakstus, mēģina pievērst organizācijai lielāku sabiedrības uzmanību, iestāstot, ka "baznīcai" pievienojas vairākas vecticībnieku kopienas, meklē kontaktus ar skinheadiem un citām agresīvi noskaņotajām jauniešu apvienībām. Visa hierarhija – neliela cilvēku grupa, kuras locekļi, tapāt kā Smirnovs, piesavinājušies grāfu, baronu, bīskapu u.c. titulus.

Ko tad vēlas panākt mūks (lasi: bīskaps plus vairāki tituli) Dionisijs? Esmu pārliecināts, ka viņš grib padarīt savus darbus ar citu rokām. Ir ļoti labi zināms, ka Krievijā vērtē 16.marta pasākumus. Gandrīz visi laikraksti katru gadu (īsi pirms vai pēc 16.marta) spriedelē par civilizēto sabiedrību un ar vislielāko sašutumu paziņo, ka, lūk, mēs ciniņāmies pret fašismu, bet Baltijas valstis notiek Waffen SS leģionāru piemiņas dienas. Oficiāli atbalstot Baltijas tautas, var pievērst sev plašu sabiedrības uzmanību.

Es uzskatu, ka KKPPB nav labāki par visādiem "antifašistiem", kurus mēs diezgan kuplā skaitā redzējam pie "Laimas" pulksteņa, līdz ar to ir vērts viņus pasūtīt tālāk kopā ar Zurofu un līdzīgiem "lideriem."

Ar cieņu,

Anna Mielava, Jelgavā

P.S. Liels paldies "DDD" veidotājiem par pašreizējā dzīgo darbu un nenovērtējamo ieguldījumu cīņā par Latvijas patieso neatkarību! Vienmēr prieks lasīt "DDD", ar nepacietību gaidu katru jauno numuru. Varbūt kāds lasītājs nepiekrīt manā vēstulē paustajam domām vai vēlas to apspriest, lūdzu, rakstiet man internetā: anna-mielava@gmail.com.

A.M.

"DDD" redakcijas komentārs.

Sirsniņš paldies Annai Mielavai par vēstuli. Lai arī kāda pēc A.Mielavas domām būtu Alekseja Smirnova vadītā Krievu Katakombu baznīca, ar ko gan tā ir sliktāka par Kirila vadīto Krievijas Pareizticīgo baznīcu? Mūsaprāt, Kirila vadītā baznīca jau sen ir lielkrievnacistiska baznīca, jo kopā ar noziedzīgo valsts varu ir atbalstījusi un atbalsta masveidīgās čečenu tautas slepkavības, dodot šim necilvēcīgajam karam savu svētību. Krievu Katakombu baznīca šādos noziegumos pagaidām nav pieķerta. Turklāt Krievijas Pareizticīgo baznīca neko nedara, lai no Latvijas uz Krieviju savāktu savus tautiešus, kas mums jau sen ir apnikuši un kurus mēs ar pilnām tiesībām dēvējam par parazītiem. Arī šeit cauri spid viņu neonacisma ideoloģija.

Ja Dionisijs, atbalstot mūs taisnīgā cīņā, iegūst popularitāti, tad viņš to godam ir nopelnījis. Varam tikai novēlēt visiem mūs atbalstīt, lai iegūtu popularitāti!

Pievienojieties Annas Mielavas lūgumam, aicinām lasītājus rakstiski atsaukties uz viņas vēstuli un izteikt savas domas.

**Paldies,
drosmīgās latviešu meitenes!!!**

Jūsu aprīņojamā neatlaidība cīņā pret okupantiem ir devusi drosmi daudziem vīriešiem. Redz, kā **Rimša**, aiz kura stāv tādi latviešu iznīcinātāji kā *plineri, cilvēči, kabanovi, buzajevi* un vēl pusmiljons krieviski runājošo armija, kuru ierocis ir viņu pašu impēriskā valoda, no trim tiesas sēdēm aizmuka, aizlaižoties no Latvijas kā pēdējais zaķapastala. Lai Dievs dod, ka Rimšas piemēram sekotu simtiem tūkstošu okupantu – šoreiz gan uz neatgriešanos! Tāpēc regulāri pulksten 12-os dienā kopīgi lūgšim Dievu, lai krievvalodīgie bēg prom no Latvijas – vislabāk jau šogad, kā to paredzēja **Eižens Finks!**

Latviešu tautas slepkavu plāns tāds – Latvijā noņemti 3 miljonus kolonistu, lai latvieši paliktu ļoti lielā mazākumā. Atlikušos latviešus varētu itin viegli pārkrievot – pēc viņu aprēķiniem, latviešu vairs būtu tikai 3 procenti no kopējā iedzīvotāju skaita. Tad mūsu Latviju, par kuru mūsu senči tik daudz lējuši asiņu un maksājuši ar savām dzīvībām, līdzīgi kā Karēliju varētu pārvērst par autonomo apgabalu.

Latvieši, sargāsim savu Tēvzemi! Šī apstākļa dēļ ir jādibina Antibolševistiskā komiteja, tā dotu pretsparu latviešu tautas slepkavām un nepieļautu arī tāda okupantu "autoparka" darbību.

Vincelavs Smolāks
Ludzas rajons, Zambari

RADIKĀLISMS IR GODA LIETA

Saruna ar LNF priekšsēdētāju Aivaru Gardu

**VARAS LIKUMĪGA
PIELIETOŠANA
NAV
VARDARBĪBA**

DDD: LNF un laikrakstam "DDD" bieži nākas dzirdēt pārmetumus, ka savos izteikumos esam pārāk radikāli un asi. Vai būtu vērts ieklausīties tādos pārmetumos?

Aivars Garda: Mēs jau ar savu darbību esam pierādījuši, ka šādiem aizrādījumiem neklausām. Šis patiešām ir varoņu laiks. Arī Dzīvās Ētikas Mācība tādēļ dota, lai katrs varētu parādīt savu varonību cīņā par taisnīguma atjaunošanu. Jā, mēs diskutējam ar it kā mūsu domubiedriem no citām tā saucamajām nacionālajām organizācijām un politiskajām partijām, taču esam pierādījuši, ka pārstāvam ar īsto nostāju visstingrākās pozīcijas.

Šajā sakarā man bija interesanti atcerēties **Mahātmas Gandija** cīņu par Indijas atbrīvošanu no Anglijas okupantiem. Arī viņa dzīves laikā bija diskusijas visas Indijas mērogā. Dzejnieks **Rabindranats Tagore** uzskatīja, ka nav jāpadzen angļi. Mahātmam Gandijam vajadzēja strīdēties ar tik autoritatīvu personu kā dzejnieku Rabindranatu Tagori, lai pārliecinātu viņu, ka Indijai jāatbrīvojas no kolonizatoriem. Galu galā, protams, uzvarēja pamatīgais jeb radikālais virziens, ko pārstāvēja Mahātma Gandijs.

DDD: Jūs sakāt, ka Mahātma Gandijs pārstāvēja radikālo virzienu, bet viņam taču piedēvē nevardarbīgo pretošanos?

A.G.: Tajā nav nekādas pretrunas. Ja vispār kaut ko darīt, tad tas jādara labi un pamatīgi jeb radikāli.

Mēs pret mums ierosinātās krimināllietas ietvaros visās tiesu instancēs pierādījām, ka mūsu darbībās nebija vardarbības, nebija nauda. Pierādījām, kas izriet arī no tiesas piekresta, ko publicējam arī laikrakstā "DDD", ka taisnīga varas pielietošana un vardarbība ir divas dažādas lietas. Varas likumīga pielietošana nav vardarbība. Ja tas tā nebūtu, tad mēs varētu pārmest policistam, kurš arestē huligānu, ka viņš rikojas vardarbīgi. Arī tiesnešiem, kuri notiesā un ieliek cietumā noziedzniekus, varētu pārmest vardarbību.

Vardarbība ir iekšējs cilvēka stāvoklis, kas paredz ļaunas, piemēram, nauda jūtas pret to, pret kuru viņš

veic kaut kādas darbības. Mahātma Gandijs baidījās, ka daudzu simtu miljonu lielā indiešu tauta varētu izjust naidu pret angļiem. Viņš nevēlējās, lai indieši pret angļiem izjustu iekšēju naidu. Angļus vajadzēja padzīt, jo viņu atrašanās Indijā bija pretlikumīga. **Taisnīguma atjaunošana, spēka pielietošana pret ienaidnieku bez nauda jūtām sirdī ir**

"Ja mūsu paaudze neizmantos pretīguma zāles pret ieklideniem, tad nākamajām paaudzēm atliks tikai bruņota cīņa. Arī tadā gadījumā tā nebūs vardarbīga cīņa, jo latvieši taisnīgi padzīs okupantus no savas Tēvzemes."

tas, ko sauc par nevardarbīgo pretošanos. Tas ir ļoti augsts individa at-tīstības stāvoklis. Par to runāja un mācīja arī Kristus, sakot: "Ja tev sit pa vienu vaigu, pagriez otru!" Šie vārdi jāsaprot šādi: ja pret tevi nāk ar naidu, tev jāatbild ar spēku, bet bez nauda jūtām sirdī. Tāda ir arī "DDD" pozīcija, un mēs esam pārliecināti, ka tā uzvarēs.

**LATVIEŠIEM
JĀDZEĻ KĀ
DUNDŪRAM**

Aivars Garda: Nesēn Krievijas televīzijā radīja pēc Eteles Lilianas Voiničas darba "Dundurs" motīviem 1980.gadā uzņemto tāda paša nosaukuma filmu, kur galveno Dundura lomu, manuprāt, spēdoši tēlo aktieris Andrejs Hari-tonovs. Kardinālu filmā tēlo Krievijas kino zvaigzne Sergejs Bondarčuks. Šo filmu ieteiktu noskatīties jauniešiem no "Visu Latvijai!". Arī mūsu lasītājiem varu no sirds ieteikt atrast un noskatīties trīs sēriju filmu "Dundurs".

Īpaši velos ieteikt pievērst uzmanību dialogiem, kas risinās starp Itālijas brīvības cīnītājiem. Filmā parādīts, ka tajā laikā itāliešu atbrīvotāju starpā bija tādi paši strīdi, kādi tie tagad ir latviešu starpā. Arī tad bija tādi, kas pārmeta Dunduram, ka viņš pārāk asi raksta. Velkot paralēles ar mūsu situāciju, laikraksts "DDD" ir kā Dundurs – mēs esam tie, kas asi dzeļ. Mēs to darām apzināti. Filmā redzams,

ka apkārtējie Dunduram pārmeta asos izteikumus, uz ko viņš atbildēja: "**Es negribu rakstīt neasāk!**" Tieši tāpat tiem, kuri mums pārmet, atbildām arī mēs. Par spīti tam, ka Dunduru daudzi kritizēja, viņa pozīcija uzvarēja, un itālieši atbrīvojās no austriešu jūga.

DDD: Vai tas nozīmē, ka mums nevajadzētu baidīties no strīdiem savā starpā

dabūt no šejienes ārā, tad viņi būs jādzen ārā ar ierociem. Ja mūsu paaudze neizmantos pretīguma zāles pret ieklideniem, tad nākamajām paaudzēm atliks tikai bruņota cīņa. Arī tadā gadījumā tā nebūs vardarbīga cīņa, jo latvieši taisnīgi padzīs okupantus no savas Tēvzemes.

**NAIDS LABĀKS
PAR GLĒVULĪBU**

DDD: Ko darīt cilvēkam, kurš nevar nejust naidu pret okupantu? Ko darīt, ja naids ir vienīgais motivs, kādēļ kāds latviešs iestājas par deokupāciju un dekolonizāciju?

Aivars Garda:

Uz to atbildēja jau Mahātma Gandijs. Ja jāizvēlas starptautas glēvumu jeb atteikšanās nos

padzīt okupantus (jo glēvums rada bailes cīnīties un zaudēt dzīvību) un vardarbību, naidu, Gandijs teica, ka labāks ir naids un vardarbība. Vardarbību un naidu tauta vai konkrēts cilvēks var "atstrādāt" Dieva priekšā, bet glēvulību un padošanos nekas neattaisno. Glēvulība ir daudz sliktāka par naidu! Arī mums tas jāsaprot - labāk ar naidu padzīt okupantus nekā glēvi viņiem pakļauties.

Lai man nestāsta, neticēšu, ka latvieši ir tik ļoti stulbi (apstulbotti gan – tikai uz īsu brīdi, es ceru), lai nesaprastu, ka tad, ja mēs tagad nedabūsim okupantus ārā no Latvijas, ar latviešu tautu ir cauri. Nav jēgas no runāšanas par latvisku Latviju bez dekolonizācijas. Ja okupanti neaizvāksies, latviskas Latvijas nebūs! Okupantus pārveidot nav iespējams, jo viņi paši to nevēlas. Viņi vēlas šeit Krievijas impēriju. Ja krievvalodīgie okupanti Latvijā paliks tadā skaitā, kādā viņi te ir šobrīd, tad latviešiem gluži vienkārši būs beigas. Mums nav citas izejas, kā vien padzīt naidīgos kolonistus no savas Tēvzemes.

DDD: Vai pēdējā laika jūsma, piemēram, par latviešu nacionālās dzīvības popularizētājiem Vitolu ģimeni arī nelīdzēs?

A.G.: Okupanti labprāt grib, lai visa latviešu tauta pārvērstos par vitolu ģimenēm. Okupanti prēcātos, ja visi latvieši uzvilktu tautastērpus un dziedātu pa mājām, koptu savu nacionālo dzīvību, lekātu pār uguns kuriem.

Turpinājums 4. lpp.

Vai tagad “jēri” lēkās savā vaļā?

Saruna ar Valsts probācijas dienesta vadītāju Aleksandru Dementjevu

Turpinājums no iepriekšējā numura

NOTIESĀTO UZRAUDZĪBA SAMAZINĀS

DDD: Kā finansējuma samazinājums ir ietekmējis Valsts probācijas dienesta (VPD) darbu? Vai pilsoņi joprojām var justies pietiekami droši?

Aleksandrs Dementjevs: Negribu biedēt, bet taisnība, ka mums būtu nepieciešami apjomīgāki naudas līdzekļi, lai garan-

ču arī šajā sakarā veidojas anekdotiska situācija.

DDD: Kā tā?

A.D.: Piemēram, reāls gadījums. Vienā mājā dzīvoja cilvēks, kuru uzrauga policija, un cilvēks, kuru uzrauga Probācijas dienests. VPD uzraudzībā esošais sāka sūdzēties, ka pie viņa VPD regulāri brauc pārbaudīt uz mājām, viņam regulāri jāiet atskaitīties, ir noteikti dažādi ierobežojumi, bet to, ko it kā uzrauga policija, patiesībā neviens neuzrauga...

DDD: Vai tad policija nav

skaitliski mazāk noziedznieku?

A.D.: Tā ir, jums taisnība. Noziedzības samazinājuma rādītāji patiešām nenozīmē, ka cilvēki mazāk pastrādātu noziegumus. Tas ir diskutējams jautājums, kuram ir daudz iemeslu. Turklāt pastāv viens ļoti nepatīkams fakts, proti, pastrādātie noziegumi, it sevišķi jauniešu vidū, kļūst arvien neželīgāki. Tātad nav vairs, kā mēs sakām, “vieglie” noziegumi, tagad ir ārkārtīgi daudz ļoti smago noziegumu.

DDD: Tātad piemaksa par noziedznieku uzraudzīšanu un ikdienas kontaktiem ar viņiem ir 2,2 līdz 2,6 latu apmērā? Izmiekl!

A.D.: Tieši tā. Turklāt mūsu darbiniekiem nav absolūti nekādu sociālo garantiju.

DDD: Līdzīgi kā policistiem – arī viņiem vairs nav ne veselības, ne dzīvības apdrošināšanu.

A.D.: Jā. Iepriekš vismaz šādas apdrošināšanas tika garantētas. Bet šodien, kaut strādājam paaugstinātas bīstamības apstākļos, mums nav itin nekā. Līdz ar to darbiniekiem, kaut arī ir motivācija strādāt un pildīt savus darba pienākumus, tā ik dienu sarūk.

Šis zemā atalgojuma jautājums un pilnīgs sociālo garantiju trūkums ir nopietna problēma. Viss darba risks ir uz pašu darbinieku pleciem. Pagājušajā nedēļā mūsu darbiniekam darba pienākumu pildīšanas laikā sasita muguru ar dzelzs stieni...

DDD: Un veselības apdrošināšana?

A.D.: Nav...

Kā jau teicu, tikai laiks parādīs šodienas nesaprātīgo lēmumu patiesās sekas. Mums ir nocomplektēti pieredzes bagāti darbinieki. Esam jauna struktūra, kas sevi jau dzīvē ir pierādījusi kā veiksmīgu. Mums ir sociālie darbinieki, psihologi, taču darbinieku motivācija ar katru dienu kļūst mazāka...

DDD: Kas vēl ietilpst jūsu iestādes darba ikdienā?

A.D.: Mēs ļoti nopietni strādājam pie likumu pilnveidošanas, un arī šajā ziņā es varu savus darbiniekus tikai uzlikt. Pēdējo sešu gadu laikā, kopš pastāvam, esam iesnieguši ļoti daudz likumu grozījumu un labojumu. Cenšamies atrast un izlabot visas likumu “šaurās vietas” mūsu jomā. Taču joprojām pastāv daudz lielu grūtību.

Piemēram, dzimumnoziedznieka papildus pienākumos ir noteikts nezvanīt savam bijušajam upurim, nekontaktēties ar viņu. Lai viņu pārbaudītu, mums būtu nepieciešamas noteiktas noziedznieka telefona zvanu izdrukas. Taču pēc datu aizsardzības likuma un citām likuma normām sanāk, ka mēs šādas ziņas nevaram pieprasīt. Veidojas absurda situācija. Tā nu mums, dzīvē reāli ar šiem jautājumiem saskaroties, ir jāstrādā arī pie likumu grozījumiem. Taču šis ir ļoti garš process, bieži vien ievēlmas gadu un vairāk.

Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

“Mūsu ministri nezina, ka Valsts probācijas dienests ir iestāde, kas rūpējas par sabiedrības drošību – tas ir mūsu vistiešākais uzdevums.”

Nepilngadīgo paveikto noziegumu samazinājuma iemesls, manuprāt, patiešām ir tas, ka

mums vispār valstī nepilngadīgo skaits ar katru gadu kritas. To redzam arī skolās. Nākamajā gadā mums ir paredzēta tautas skaitīšana. Iedzīvotāju reģistrā šobrīd ir 2,2 miljoni iedzīvotāju, taču manas prognozes ir tādas, ka patiesie rezultāti būs ievērojami mazāki.

Tātad, reāli spriežot, noziedzības samazināšanās, pirmkārt, ir uz nepilngadīgo skaita samazinājuma un, otrkārt, uz kopējā iedzīvotāju skaita samazinājuma rēķina.

ABSURDA TEĀTRIS

DDD: Kādas ir smagākās problēmas, ar kurām šobrīd saskaraties?

Aleksandrs Dementjevs: Pašreiz tās diemžēl

tā, kas jūsu uzdevumā uzrauga nosacīti notiesātos?

A.D.: Nē. Mūsu uzdevumā policija nedara neko. Mēs esam pilnīgi atsevišķa struktūrvienība, un mēs esam tie, kas izpilda tiesas nolēmumus. Tiesas nolēmumā parasti policijas uzraudzība ir pēc ieslodzījuma.

NOZIEGUMI KĻŪST SMAGĀKI

DDD: Jūsu stāstītais liecina par reālo situāciju – valsts iekšējās drošības struktūrām finansējumu samazina un noziedzība aug...

Aleksandrs Dementjevs: Tomēr iepriekšējā gada laikā noziedzības līmenis, it sevišķi nepilngadīgo noziedzības, it kā ir mazinājies.

“Viss darba risks ir uz pašu darbinieku pleciem. Pagājušajā nedēļā mūsu darbiniekam darba pienākumu pildīšanas laikā sasita muguru ar dzelzs stieni...”

DDD: Bet uz kā rēķina?

A.D.: Tas ir cits jautājums!
DDD: Domāju, šāda rakstura statistika nav objektīva. Ļoti daudzi Latvijai ir pamatuši, arī bērnu dzimstība pēdējos 20 gados nav bijusi ar pozitīvu zīmi. Varbūt gluži vienkārši Latvijā ir mazāk cilvēku, tātad arī

arī mums ir naudas problēmas. Nedomāju, ka darbinieks, kas ikdienā strādā VPD ar bīstamiem klientiem, ir spējīgs... mēs saņemam piemaksu par darba bīstamību, un tas ir 1 procents no algas. Mūsu darbinieku alga, kas tiek saņemta uz rokas, ir robežās no 220 līdz 260 latiem.

Biedrības “Nacionālā apvienība” (NA) priekšsēdētājs **Janis Pinnis** 16.marta gājiena laikā vērsās pie laikraksta “DDD” ar lūgumu publicēt viņa vadītās organizācijas paziņojumu. Izpildām šo lūgumu un dodam iespēju mūsu lasītājiem iepazīties un izvērtēt šo informāciju. Lielā apjoma dēļ publicējam NA paziņojumu nedaudz saīsināti.

Nacionālās apvienības PAZIŅOJUMS Par pašreizējo politisko situāciju un rīcību likumīgās Latvijas valsts faktiskai (tiesiskai) atjaunošanai

Latviešu, tāpat kā jebkuras citas tautas un tās valsts, sekmīgu attīstību šobrīd vairāk nekā jebkad agrāk nosaka izvēle par vienu no diviem pilnīgi pretējiem un savstarpēji nesavienojamiem politiskiem virzieniem – starp kosmopolitismu (globālismu) un nacionālistu.

Mūsaprāt, jebkuras, bet īpaši latviešu kā samērā mazas tautas un tās veidotās valsts, sekmīgu attīstību var nodrošināt vienīgi nacionālisms. (...)

Tā ir galīga izšķiršanās par vienu no diviem jau minētajiem attīstības virzieniem – kosmopolitisko vai nacionālo. Izšķiršanās par vienu no tiem nenovēršami būs otra beigu sākums. Šī izšķiršanās vajadzīga tieši tagad, jo vēlāk jau būs par vēlu – tas ir mūsu tautas dzīvības vai nāves jautājums.

Pirms izšķiršanās katram iesakām noņemt “rozā brilles”, ar kādām pašreizējā valsts vara mūs ir dāsnīgi apgādājusi, lai tad redzētu bēdīgo stāvokli, kādā mūsu tauta ir novesta un kas kļūst arvien bēdīgāks. Iesakām aizbāzt arī ausis, lai nedzirdētu organizēto balagānu trokšņošanu un varas pārstāvju saldās runas, kas domātas prātu iemidzināšanai un lētīcības vairošanai. Varbūt tad izdosies sadzirdēt jau mirušo balsis, kas šobrīd aicina visus dzīvos rīkoties, kamēr vēl ir uz to spēji.

“Bet, ja nacionālās attīstības ceļš būs sekmīgi uzsākts, atpakaļceļa vairs nebūs, līdz mērķis būs sasniegts. Tā būs patiesi vēsturiska mūsu tautas uzvara Latvijas otrajā Brīvības cīņās, kas arī nodrošinās īstas valsts atjaunošanu un tās sekmīgu attīstību nākotnē.”

Tiem, kuriem vēl nav tapis pietiekami skaidrs, ko šī izšķiršanās nozīmē, paskaidrojam, ka izšķiršanās par kosmopolitisko virzienu nozīmē piedalīšanos rudenī paredzētajās “vēlēšanās”, tā aplicinot uzticību pašreizējai valsts varai un nodrošinot tās saglabāšanu arī turpmāk.

Izšķiršanās par nacionālo virzienu nozīmē nekavējošu visas tautas pavienošanos uz **1918.gada 18.novembrī dibinātās Latvijas Republikas faktiskas (tiesiskas) atjaunošanas un pilnīgas vienlīdzības pamata** (skat.: www.na-apvieniba.lv, fails 2009. gada decembrī).

Pirmais solis šajā virzienā ir iespējami lielāku NA atbalsta grupu (nodaļu) veidošana katrā Latvijas pilsētā, novadā, ciemā, pagastā, iestādē, ražotnē, saimniecībā – visur, kur vēl ir palikuši latvieši. Informāciju par to veidošanu, dalībnieku skaitu vai iespējamām neskaidribām gaidīsim e-pastā: na_apvieniba@inbox.lv vai kā citādi ne vēlāk kā līdz š.g. 15. maijam.

Pēc pirmā soļa, ja tas būs sekmīgs, sekos nākamie, līdz mūsu kopējā mērķa sasniegšanai – pašreizējās valsts varas pilnīgai un neatgriezeniskai nomaīnai. Tas novērsīs arī tās rīkoto “vēlēšanu” farsu. Šos soļus neka vējoši saskaņosim ar izveidoto NA grupu (nodaļu) pārstāvjiem personīgi vai, izmantojot jebkuru saziņas līdzekli, tostarp e-pastu un tel. 67270656.

Tiem, kuri vēl baidās spert pirmo soli, ir jāzina, ka tas ir pilnīgi likumīgs arī no pašreizējās likumdošanas viedokļa. Tas nozīmē, ka neviens nedrīkst to aizliegt, kavēt vai kā citādi likt tam kādus šķēršļus. Vienīgais, kas varētu to kavēt, ir pašu šaubas vai bailes, kurām nav nekāda pamata.

Ja mūsu tauta tomēr negribēs izmantot šo NA piedāvāto iespēju savas likumīgās valsts atjaunošanai, Latvijā viss paliks pa vecam ar visām no tā izrietošām sekām, un vainot par to tad varēs vienīgi katrs pats sevi.

Bet, ja nacionālās attīstības ceļš būs sekmīgi uzsākts, atpakaļceļa vairs nebūs, līdz mērķis būs sasniegts. Tā būs patiesi vēsturiska mūsu tautas uzvara Latvijas otrajā Brīvības cīņās, kas arī nodrošinās īstas valsts atjaunošanu un tās sekmīgu attīstību nākotnē.

Tātad – apvienojieties, un uz priekšu, uz uzvaru!

Kas tic, tas uzvar!

S/O “Nacionālā Apvienības” valde

“DDD” redakcijas piebilde. Laikraksts “DDD” jau iepriekš ir uzsvēris, ka nepieciešams atjaunot 1918.gada 18.novembra Latvijas Republiku, ko nav iespējams izdarīt bez deokupācijas un dekolonizācijas veikšanas, par ko gan šajā paziņojumā ļoti divvainā kārtā nav ne vārda.

Banku karš pret latviešu tautu

Saruna ar Latvijas Kredītņēmēju apvienības (LAKRA) valdes priekšsēdētāju **Aināru Gorenko**

Turpinājums no iepriekšējā numura

KRĪZI VADA BANKAS

DDD: Reizē ar LAKRA bieži dzirdam pieminām arī Krīzes likumu.

Ainārs Gorenko: Tas ir vēl viens likums, ko šobrīd mēģinām "bīdīt uz priekšu". Īsi sakot, Krīzes likums paredzētu uz konkrētu Latvijas iekšējo ekonomiku. Ja visi lēmumi Latvijā šobrīd tiek pieņemti krīzes vārdā, tad jādefinē, kas ir krīze? Ģenerālprokurors Maizītis teica, ka mums nav nekādu juridisku instrumentu, jo Latvijā nav juridiski definēts, kas vispār ir krīze...

Krīze ir ļoti vadāms pro-

lēto" un pēc tam pārdos ar lielu peļņu. Tās ir atsevišķu ekonomisko grupējumu intereses, kas skar visu tautu.

Šādu argumentu un apstākļu ir daudz, tāpēc, lai saglabātu un saudzētu to, kas mums vēl ir, nepieciešama steidzama rīcība. Krīzes likums uz diviem gadiem noteiktu "spēles noteikumus" valstī, piemēram, radītu saudzējošus apstākļus kredītņēmējiem tuvākā divu gadu garumā, kas savukārt nodrošinātu viņiem spēju turpināt darboties.

Protams, jaunajā likumprojektā šobrīd esam iestrādājuši tikai pamatprincipus. Ja notiks politiskā vienošanās ar ministriem, tad esam gatavi likumu izstrādāt līdz pilnībai.

nu bankas nenāk uz Latviju? Tie atbildēja, ka Baltiju jau nopirkuši skandināvi, un viņi gluži vienkārši te vairs netiek iekšā. Šeit viss jau aizkulisēs ir sakārtots. Ietekmes sadalītas gluži tāpat kā pēc Molotova-Ribentropa pakta slepenās vienošanās.

DDD: Taču oficiāli tiek noliegta šādas noziedzīgas vienošanās, kas inscenējusas krīzē.

A.G.: Jā. Tāpat arī Saeimas deputāti saprot tikai to, ko redz. Viņiem nav ne modelēšanas spējas, ne vizuālās domāšanas. Viņi par tautu atceras tikai tad, kad kāds iesviež ķieģeli logā, un tad pat uz īsu mirkli. Deputāti ir nostājušies pret tautu, kaut gan tauta viņus ir ievēlējusi.

DDD: Tātad, tā vietā, lai

ministrs atvainojas tautai? Vai es to varu uzsmērēt uz maizes, ar to atgūt dzimtas mājas? Visi lauki ir banku izpostīti, izlaupīti.

Banka iedeva naudu zemniekam, piemēram, kūts uzcelšanai, bet preti paprasīja iekļūt dzimtas māju un zemi. Tagad šādiem zemniekiem vairs nav nekā. Lopi nokauti, mēbeles izvestas un paši ar pieciem bērniem dzīvo pie kaimiņiem... Vai tas nav karš?

DDD: Ir.

A.G.: Tas ir visistākais karš.

Katram deputātam ir pildspalva rokā – lai izvītro divas rindiņas un pieliek klāt vienu rindkopu, un tiktu izglābti desmitiem tūkstoši cilvēku. Kara laikā kāds izglāba trīs zīdus, un viņam par to uzcēla pieminekli. Te katram deputātam ir iespēja izglābt desmitiem tūkstošus pilsoņu. Kāpēc to neizdarīt?

Turklāt no valsts budžeta tas neko neprasa – tikai "0" latu ieguldījuma. Visi mūsu grozījumu priekšlikumi no valsts budžeta neprasa itin neko! Mūsu grozījumi prasa vien to, lai deputāti pierāda, ka viņi pilda Satversmi, ka rūpējas par tautas labklājību nevis banku finanšu un ārvalstu kapitālu.

DDD: Valsts varas vienaldzīgā nostāšanās pret latviešu tautas un valsts interesēm ir kļūdoša.

A.G.: Ja deputāti nepieņems Maksātspējas likumu tādā redakcijā, kādā mēs to piedāvājam, ja nevirzīs un nepieņems Krīzes likumu, tad nav vairs ne scenārija, ne plāna. Tad darbojas tikai princips – glābjas, kas var! Tie, kas spēs, aizbrauks; tie, kas nespēs, slēpsies savā dzimtenē. Legāli šeit varēs dzīvot tikai kaut kādās valsts institūcijās un ārvalstu firmās strādājošie.

DDD: Izklusās pēc pilnīgas agrāves.

A.G.: Ja kādreiz mēs bijām kalpu tauta, tad tagad esam menedžeru tauta, kas pēc būtības ir tas pats, tikai amerikāņu nosaukums. Pašiem mums nepiederēs nekas, viss būs ārzemju uzņēmumu īpašumā, un mēs, latvieši, būsim tiem pakalpiņi. Tas arī viss.

Pašlaik mūsu cilvēki sa-

"Šeit viss jau aizkulisēs ir sakārtots. Ietekmes sadalītas gluži tāpat kā pēc Molotova-Ribentropa pakta slepenās vienošanās."

A.G.: Tautai jāsaprot, ka šobrīd ir laiks, kad jāizdzīvo – kaut vai ar viltu jānoturas pie dzīves, jo sa-

ņem algas Indijas līmenī, toties strādājām piecas reizes produktīvāk un nestreikojām. Mēs esam ideāls lētais darbspēks. Līdz ar to ārvalstu investori uz mūsu, mūsu bērnu, mūsu labklājības rēķina gūst dubultu peļņu.

SLĒPTIE KRĪZES MĒRĶI

DDD: Vai ir iespējams atteikties maksāt lielo valsts kredītu?

Ainārs Gorenko: Protams. Atteikties maksāt vienmēr var! Mums draud, ka tad kritīsoties kaut kādi mūsu reitingi, nākotnē vairs nedos investīcijas utt. Tās ir pilnīgas muļķības.

Latvijas valstij iedeva naudu budžeta deficīta segšanai. Bet kas ir šis "budžeta deficīts"? Tās ir ierēdņu algas. Tātad mums iedeva kredītu ierēdņu algu izmaksai un finanšu sistēmas stabilizācijai – tas ir, banku stabilizācijai. No tā jāsaprot, ka aizņēmāmies naudu, lai to apēstu un pārējo atdotu SVF atpakaļ ar procentiem. Lai pamēģina kāds uzņēmums aiziet uz banku un paprasīt kredītu algu izmaksai! Neviens tādu nedotu. Tāpēc jāsecina, ka šim aizdevumam ir kāds īpašs mērķis.

DDD: Kāds tas būtu?

A.G.: Domāju, ka tas ir politisks mērķis – pārpirkt Latvijas politiku un ar mums izriekties kā ar bezgribas marionetēm, tātad bīdīt savas intereses.

DDD: Vai šo interešu lobēšanas aizsegā tika pieņemti arī pagājušā gada nogales sasteigtie, murgainie likuma grozījumi, ieviešot vēl jaunus nodokļus un paceļot jau esošos?

A.G.: Tā tas ir. Valsts alkatība un represijas ir sagrieģušas tādu līmeni, ka cilvēki vairs šo slogu nespēj samaksāt, un valsts kase nepildās.

DDD: Savukārt šī pārdomātā valsts kases nepildīšanās politika ir izdevīga mūsu ekonomiskajiem un politiskajiem iekarotājiem, vai ne?

vas varas mums vairs nav! Visa vara ir nopirkta. Ja spētu savākties 100 000 cilvēku, nobloķēt Rīgu, sacelt barikādes vai ko citu, varbūt tad varētu piespiest deputātus kaut ko darīt. Bet cilvēki to nespēj, pat 3 000 nevar savākties, jo valda milzīga neticība, kas robežojas ar totālu vienaldzību.

Viss aizgājis jau tik tālu, ka jāsaprot, ka katrs no mums mēģinās "izvilkt" sevi un savu ģimeni finansiāli, tad "izvilksim" arī visu tautu. Ja mēs, rūpējoties par savu ģimeni, neaizmirsīsim, ka te ir latviešu tauta, latviešu valoda un kultūra, tad mūsu tauta arī saglabāsies.

Lai vismaz kaut kā pavērtu acis deputātiem, lūdzu saviem finansistiem aprēķināt, cik vidēji līdzekļu sava mūža laikā valstij dod viens Latvijas iedzīvotājs? Par atskaites datiem ņemām pagājušā gada vidējos rādītājus, kas, starp citu, nebūt nav tie labākie. Mums sanāca, ka 40 gadu laikā indivīds valstij ienes vidēji 750 000 latus, turklāt domāju, ka ar gadiem šis skaitlis pieaugs, jo par pamatu ņemām pēdējā gada iekšzemes kopprodukta.

Tātad katrs cilvēks, ko zaudējam, kurš aizbrauc no Latvijas, izdara pašnāvību vai kā citādi pāragri aiziet, valstij rada 750 000 latu lielu zaudējumu. Pēc aptuvenas statistikas no Latvijas ir izbraukuši ap 100 000 cilvēku. Tādējādi ilgtermiņā Latvija jau zaudējusi 75 miljardus latus – vairāk nekā 100 miljardus eiro.

Šobrīd no SVF esam aizņēmušies 7 miljardus eiro. Lūk, vai tad nav saprātīgāk darīt kaut ko reālu, lai latviešu tauta savu zemi neatstātu un naudu nevis aizņemtos, bet veicinātu apstākļus, kas radītu iespēju cilvēkiem pašiem šo naudu ienest valsts kasē? Vispār jau ļoti skumji, ka cilvēkiem apziņa atveras vien tad, kad gar acīm šādi pagriež nullītes, nevis tad, kad runa ir par skaidru apziņu.

Intervēja Ilze Liepa

cess, un mēs labi zinām, kas pie mums šo procesu vada, jo visas cenas īstenībā Latvijā nosaka bankas.

DDD: Tātad krīzi vada bankas?

A.G.: Viennozīmīgi! Šobrīd bankām ir izdevīgi no cilvēkiem savākt visus viņu īpašumus – cik vien iespējams daudz.

Krīzes likuma pamatideja ir doma, ja valdība krīzes laikā krīzes vārdā var pieņemt lēmumus, kas pasliktina valsts iedzīvotāju ekonomisko stāvokli, tad tikai normāli būtu radīt kaut kādu līdzsvaru. Tāpēc mēs piedāvājam izveidot Krīzes likumu uz krīzes periodu. Runa ir par diviem gadiem, jo skaidrs, ka bez šāda likuma līdz 2013.gadam šeit vairs nebūs nekā. Šie nav tikai tukši vārdi, bet gan reāls nopietnu aprēķinu un speciālistu prognožu secinājums. Šajos divos gados bez pastiprinātas aizsardzības, par ko iestājamies, cilvēkiem tiks atņemts pēdējais, kas vēl palicis. To izjutīs ikviens Latvijas iedzīvotājs. Te vairs nav runa tikai par kredītņēmējiem.

Tāpat Latvijā paredzama arī otrreizējā privatizācija, un tai pamatojums būs – krīze. Mēs jau redzējām, kas notika ar Policijas akadēmiju, Rīgas 1.slimnīcu utt. **Shēma iepriekšējā – nopirks "pa**

Krīzes likuma atbalstam **mēneša laikā mēs savācām 12 500 parakstu.** Godīgi sakot, tas man bija negaidīti. Šos priekšlikumus un parakstus iesniedzām Valsts prezidentam

"Deputātiem nav ne modelēšanas spējas, ne vizuālās domāšanas. Viņi par tautu atceras tikai tad, kad kāds iesviež ķieģeli logā, un tad pat uz īsu mirkli."

tam, taču viņš neatrada laiku, lai ar mums tiktos. Viņu neinteresē 12 tūkstošu cilvēku izteiktā griba...

VAI VALSTS PREZIDENTS UZSPĻAUJ TAUTAI?

DDD: Kā vērtējat šādu Valsts prezidenta vienaldzību?

Ainārs Gorenko: Viennozīmīgi – viņam uz šo visu ir nosplauties. Toties divas dienas vēlāk viņam atradās laiks tikties ar Komercbanku asociāciju. Tātad tauta ir kaut kādā piektajā vietā, galvenais – "finanšu sistēmas stabilitāte"... Taču tas ir mīts, nav jau tādas finanšu sistēmas!

Es runāju ar itāļiem un frančiem, jautāju, kāpēc vi-

saņemtu atbalstu un pateicību par savu iniciatīvu, LAKRA ir nonākusi opozīcijā valsts varai?

A.G.: Jā, valsts vara ir pārdota, līdz ar to mēs esam nonākuši pilnīgā opo-

zīcijā. Taču tā nav opozīcija savai zemei ir tautai, bet gan svešajam, iznīcinot šajam kapitālam!

Ja Latvijas valsts vara pildītu savas funkcijas, kas tai noteiktas Satversmē, rūpētos par pilsoņu labklājību, nekas tāds nenotiktu. Taču tā dara pilnīgi pretējo. Pie valsts varas esošie ir uzskatāmas marionetes. Pavērosim, kā balso Saeimas deputāti. Pēc saraksta!

NO KALPU TAUTAS UZ MENEDŽERU TAUTU

Ainārs Gorenko: Milzīga problēma Latvijā ir tā, ka ne deputātiem, ne ministriem nav noteikta atbildība par saviem pieņemtajiem lēmumiem. Kāds man labums, ja viens

Tiek tiesāts “ČAS” žurnālists Kameņevs

3.februārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese **Ingrīda Bite** sāka skatīt kriminālietu, kas ierosināta pret krievvalodīgās avīzes “ČAS” žurnālistu un izdevniecības nama “PETIT” bijušo prezidenta padomnieku **Anatoliju Kameņevu** par neslavas celšanu Aivaram Gardam masu saziņas līdzekli. Krimināl-lietas ietvaros papildus kriminālsodam **Aivars Garda** no apsūdzētā prasa piedzīt 100 000 latu lielu kompensāciju par nodarīto morālo kaitējumu.

Krimināl-lieta jaunpilsoni A.Kameņevu tika ierosināta 2009.gada 9.aprīlī pēc Krimināllikuma 158.panta pazīmēm par viņa rakstīto avīzes “ČAS” 2009.gada 29.janvāra numura publikācijā “Неонацист Гарда подол гонос” (latviski: “Neonacists Garda ierunājās”), kurā apsūdzētais publiski izplatījis apzināti nepatiesus izdomājumus ne vien par Aivaru Gardu, bet faktiski par ikvienu latvieti, kurš iestājas par Latvijas okupācijas sekū novēršanu – par deokupāciju un dekolonizāciju. Apsūdzībā norādīts, ka Anatolija Kameņeva rīcība ir vērstā uz to, lai sabiedrībā par Aivaru Gardu tiktu ra-

dīts pilnīgi nepareizs priekšstats, uzkurināts naids; A.Kameņeva nodarījumā saskatāms tiešs nodoms – nodēvējot Aivaru Gardu par neonacistu, tātad starptautisku noziedznieku, celt viņam neslavu. Bez tam, A.Kameņevs paziņojis arī, ka bijušais tieslietu ministrs Bērziņš visu savu karjeru veido uz rasistiskām iniciatīvām.

2009.gada 23.decembrī stājās spēkā grozījumi Krimināllikumā, kā rezultātā KL 158.pants ir svītrots, bet tiesiskais regulējums par neslavas celšanu masu saziņas līdzeklī ticis pārnest uz KL 157.panta otro daļu. Pārejas noteikumi paredz, ka uzsāktās krimināl-lietas par neslavas celšanu masu saziņas līdzekli ir turpināmas un to kvalifikācija atstājama negrozīta.

Saskaņā ar jaunajiem Krimināllikuma grozījumiem A.Kameņevam, ja tiesa viņu atzīs par vainīgu Aivara Gardas tišā apmelošanā, papildus 100 000 latu lielai morālajai kompensācijai var tikt piespriests arests, piespiedu darbs vai naudas sods līdz pat 80 minimālajām mēnešalgām.

Visticamāk, baidoties no iespējamā soda, jo nodarījuma krimināltiesiskais aspekts, ir ļoti saskatāms, apsūdzētais Kameņevs tiesai lūdza izbeigt kriminālietu tāpēc, ka esot iestājies viņa kriminālatbildības noilgums. Kameņevs apgalvoja, ka viņam neesot izsniegta apsūdzība sešu mēnešu laikā kopš neslavu ceļošo ziņu publicēšanas avīzē “ČAS”, kā to paredz likums. Kā pamatojums tika minēts fakts, ka apsūdzības kopiju tiesa nosūtījusi uz viņa darbavietas nevis dzīvesvietas adresi.

Starp citu, pastāv aizdomas, ka neslavas celšana Aivaram Gardam nav vienīgais Anatolija Kameņeva konstatētais iespējamais nodarījums – tiesas sēdes aculieciniekiem radās pārdomas, ka Kameņevs varētu būt nelikumīgi ieguvis Latvijas pilsonību naturalizācijas kārtībā, iespējams, viltojot valsts valodas prasmes pārbaudes rezultātus. Šajā sakarā Aivars Garda nosūtīja iesniegumu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšniekam Vilnim Jēkabsonam, lūdzot izmeklēt Kameņeva pilsonības iegūšanas likumību un, konstatējot pārkāpumus, celt tiesā prasību par pilsonības atņemšanu.

Kameņeva tiesas pirmā diena

Lūk, kā notika tiesas sēde šā gada 3.februārī:

Tiesnese Ingrīda Bite: Cietušais izteica lūgumu tiesas sēdes audioieraksta veikšanai. Kāds ir aizstāvja viedoklis?

Advokāte Gunta Kuzmana: It kā nekādu iebildumu nav, ja tikai zinātu, kādiem mērķiem tas tiks izmantots. Vajadzētu pajautāt, vai tas ir privātām vajadzībām vai varbūt publicēšanai?

Aivars Garda: Es pārstāvu arī avīzi “DDD”, un, iespējams, mēs publicēsim šīs tiesas ierakstu.

Advokāte: Šādā gadījumā nevēlētos, lai tiek veikts audioieraksts.

Tiesnese: Kāds ir apsūdzētā Kameņeva viedoklis par audioieraksta veikšanu?

Apsūdzētais Anatolijs Kameņevs: Ja prokiv!

Aivars Garda: Godātā tiesa, es lūdzu tulkot arī Kameņeva teikto uz latviešu valodu, jo man nav jāprōt krievu valoda.

Tulce: Apsūdzētais ir pret.

Tiesnese: Tiesa nolemj atļaut veikt tiesas sēdes audioierakstu.

Tātad izskatām apsūdzētā lūgumu par kriminālprocesa izbeigšanu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 377.panta trešo punktu, sakarā ar to, ka, viņaprāt, ir iestājies noilgums, jo nav izsniegta apsūdzība likumā noteiktajā kārtībā. Kāds būs jūsu kā cietušā viedoklis par to?

Aivars Garda: Uzskatu, ka es kā cietušais savlaicīgi iesniedzīu sūdzību tiesā, un arī tiesa reaģēja savlaicīgi, tas ir, 2009.gada 9.aprīlī ierosinot kriminālietu pret Anatoliju Kameņevu. Tiesa rīkojās pilnīgi pamatoti n saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 622.pantu. Krimināllikuma 56.pantā teikts, ka kriminālatbildības noteikšanas beigu termiņš ir saistīts ar laiku, kad izsniegta apsūdzība. No likuma var saprast, ka apsūdzības izsniegšana ir tiesas, šajā gadījumā tiesneses Bites, pieņemtais lēmums ierosināt kriminālietu pret Anatoliju Kameņevu un šī lēmuma, kā arī manas sūdzības nosūtīšana Anatolijam Kameņevam.

Attiecībā uz to, ka Ana-

tolijs Kameņevs apgalvo, ka nav redzējis šos tiesas nosūtītos dokumentus, varu tikai izteikt pieņēmumu, ka nav pamata tam ticēt. Es neticu viena apstākļa dēļ, proti, **ši lieta, kuru es ierosināju pret Kameņevu, praktiski nav uzvarama no Kameņeva puses.** Lietiskie pierādījumi viņa vainai ir iesniegti tiesā. Tāpēc, manuprāt, Kameņevam bija ļoti izdevīgi šo apsūdzību gluži vienkārši “nesaņemt”.

Interesanti, kāpēc es no tiesas saņēmu paziņojumu par krimināl-lietas ierosināšanu pret Anatoliju Kameņevu, bet viņš nesaņēma? Otrkārt, interesan-

“Lietiskie pierādījumi viņa vainai ir iesniegti tiesā. Tāpēc, manuprāt, Kameņevam bija ļoti izdevīgi šo apsūdzību gluži vienkārši “nesaņemt”.”

ti ir arī tas, kāpēc tad viņš saņēma pēdējo paziņojumu par to, ka jāierodas uz tiesu?

Tādējādi es uzskatu, un tas ir arī saskaņā ar tiesiskās palāvības principu, ka gan no manas, gan no tiesas puses tika ievērota nepieciešamā procedūra. Ja es maldos attiecībā uz tiesas rīcību, tad tā ir cita lieta... bet attiecībā uz sevi – es neesmu nokavējis nevienu termiņu.

Tāpēc uzskatu, ka kriminālieta nav pārtraucama, tas ir, izbeidzama, jo, manuprāt, ne es, ne arī tiesa nav nokavējusi apsūdzības izsniegšanas termiņu. Apsūdzība Anatolijam Kameņevam ir izsniegta likumā noteiktajā termiņā.

Tiesnese: Jūs norādījāt adresi: Rīgā, Peldu ielā 15. Jums bija zināms, ka Anatolijs Kameņevs tur dzīvo, vai arī gluži vienkārši nezinājāt viņa dzīvesvietas adresi?

Aivars Garda: Es nezināju viņa dzīvesvietas adresi, bet zināju, kur viņš strādā. Šī ir avīzes “ČAS” redakcijas adrese.

Tiesnese: Paldies. Apsūdzētais, vai jūs šajā laikā atradāties darba attiecībās, strādājāt laikrakstā “ČAS” šajā Peldu ielas adresē?

Anatolijs Kameņevs: Jā, bet man bija brīvais darba grafiks...

Tiesnese: Tātad aprīļa mēnesī jūs strādājāt, kad tika nosūtīta apsūdzība?

Anatolijs Kameņevs: Aprīlī es biju īsā atvaļinājumā.

Tiesnese: Aprīlī, maijā, jūnijā – visu laiku jūs bijāt atvaļinājumā?

Anatolijs Kameņevs: Nē. Es strādāju...

Tiesnese: Līdz kuram laikam jūs bijāt darba tiesiskajās attiecībās?

Anatolijs Kameņevs: Līdz 1.jūlijam.

Tiesnese: Kāda tad ir jūsu dzīvesvietas adrese?

Anatolijs Kameņevs: Rīgā, Dzelzavas (...).

Tiesnese: Tātad jūs apgalvojat, ka Peldu ielā 15

Advokāte: Es viņam paskaidrošu. Redz, kur ir viens, kas man tika atnests. Tātad viņš man atnesa dokumentu, uzrādot, ka ir saņemti šādi divi dokumenti no tiesas. Tā ir pavēste uz tiesas sēdi. Ar šiem dokumentiem es atnācu uz tiesu un kanceleijā saņēmu kopiju, par ko es parakstījos, ka saņēmu lietas materiālu kopiju.

Tiesnese: Un kā jums šķiet, kāpēc tad darba devējs jums pārsūtīja šos dokumentus, bet neizsniedza aprīļa mēnesī sūtīto apsūdzību un paziņojumu par jūsu tiesībām un pienākumiem? Tātad jūs joprojām apgalvojat, ka šos dokumentus neesat saņēmis?

Anatolijs Kameņevs: Neesmu.

Tiesnese: Vai arī aprīlī jūs dzīvojāt Dzelzavas ielā? Visu laiku jūs tur dzīvojāt?

Anatolijs Kameņevs: Es tur dzīvoju no 1996.gada.

Advokāte: Godātā tiesa, manā praksē ir bijušas tādas situācijas, jāsaka godīgi – civilīlētās, ka, ja prasītājam nav zināma atbildētāja dzīvesvieta, tad tiek pieteikts tiesai lūgums to noskaidrot, jo tiesām ir pieslēgta šī speciālā datu bāze. Tādā veidā pārliecinoties attiecīgie dokumen-

ti parasti arī tiek sūtīti.

Tiesnese: Privātās apsūdzības lie-

tās tiesa neko pēc savas iniciatīvas nedara un uzskata, ka tā adrese, kura ir norādīta... uz to arī sūta.

Advokāte: Jā, es zinu.

Piekrītu. Es tikai gribēju teikt, ka, ja sūdzības iesniedzējs būtu izteicis šo lūgumu, tiesa to būtu arī izdarījusi, acimredzot apmierinājusi šādu lūgumu. Cita argumentācija man, protams, arī nav. Es šobrīd nevaru paskaidrot. Bet nu... fakts ir tāds, ka es personīgi arī pati lūdzu kanceleijā šīs lietas materiālu kopiju. To arī esmu saņēmusi.

Tiesnese: Jūs vēlaties vēl kaut ko papildināt?

Advokāte: Nē.

Tiesnese: Vai Gardas kungs nevēlas neko papildināt?

Aivars Garda: Es tikai uzskatu, ka šo kriminālietu izbeigt noilguma dēļ nedrīkst.

Tiesnese: Vai apsūdzētais vairs nevēlas papildināt?

Anatolijs Kameņevs: Nē.

Tiesnese: (jautājums advokātei) Tātad jūs uzturat savu lūgumu sakarā ar noilgumu?

Advokāte: Jā, lūgums tiek uzturēts, pamatojoties tiesī šī 77.panta trešo punktu.

Tiesnese: Tiesa dodas uz apspriežu istabu nolēmuma pieņemšanai. Nolēmumu tiesa paziņos rīt, 4.februārī, plkst.10.00.

Turpinājums sekos

Vērtēs naturalizēta kolonista pilsonības likumību

IESNIEGUMS

Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšniekam Vilnim Jēkabsonam

Šā gada 3.februārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā (...) atklājās, ka laikraksta “ČAS” žurnālists Anatolijs Kameņevs, kurš ieguvis Latvijas pilsonību naturalizācijas kārtībā 2007.gada 31.janvārī, nezina un nesaprot ne vārda latviski, pat elementārai saziņai viņam bija nepieciešami tulka pakalpojumi. Piemēram, viņš nesaprata un nespēja atbildēt latviski uz tiesneses valsts valodā viņam izteikto lūgumu nosaukt personas kodu un dzīvesvietas adresi, nemaz nerunājot, ka tulkam bija jāpārtulko krieviski pilnīgi viss tiesas sēdē runātājs, jo Anatolijs Kameņevs latviski gluži vienkārši nekā nesaprata. Tāpat tulkam bija jātulko viņa teiktais uz latviešu valodu, jo Kameņevs runāja tikai un vienīgi krieviski – pat savu personas kodu viņš nosauca krievu valodā. Viņš žēlojās arī, ka nav sapratis no tiesas saņemtas pavēstes saturu.

Interesanti, ka Anatolijs Kameņevs gadu pirms pilsonības iegūšanas intervēja Naturalizācijas pārvaldes priekšnieci **Eiženiju Aldermāni** saistībā ar tobrīd aktuālo korupcijas skandalu Naturalizācijas pārvaldē. Intervija sākās ar ironisku A.Kameņeva komentāru: “...ja labējie politiķi sāk “uzbraukt” Naturalizācijas pārvaldes vadītājam, tad tas nozīmē, ka tuvojas vēlēšanas.” Protams, žurnālistam ir tiesības pašam brīvi izvēlēties un

intervēt valsts amatpersonas, tomēr, zinot, ka viņš nav vēlējis iemācīties valsts valodu, šī Aldermānei pozitīvā intervija liek domāt, ka draudzīgu kontaktu nodibināšana ar Naturalizācijas pārvaldes priekšniecību A.Kameņevam ir palīdzējusi tikt pie kārotās Latvijas pilsonības.

Ja vien Anatolijs Kameņevs tiesas zālē neizlikās par mulķi un negodprātīgi nevēlējās tēret valsts līdzekļus tulka apmaksai, tad šī naturalizētā jaunpilsoņa latviešu valodas prasmes līmenis (precīzāk, jebkāda līmeņa trūkums) liek domāt par to, ka viņš Latvijas pilsonību ir ieguvu prettiesiskā ceļā, proti, sniedzis nepatiesas ziņas par savu valsts valodas prasmi. Šādā gadījumā Anatolijam Kameņevam Latvijas pilsonība ir jāatņem. (...) Viņa darbība žurnālistikā liek apšaubīt arī Latvijas pilsoņa dotā solījuma par uzticību Latvijas Republikai izpildi.

Lūdzu PMLP ierosināt pārbaudes lietu, rūpīgi izmeklēt Anatolija Kameņeva pilsonības iegūšanas likumību, un, konstatējot apstākļus, kas var būt Latvijas pilsonības atņemšanas iemesls, celt tiesā prasību par pilsonības atņemšanu. Ja izmeklēšanas laikā rodas aizdomas par iespējamu kukuļdošanu, kukuļņemšanu vai dokumentu viltošanu, aicinu iesaistīt kompetentās tiesībsargājošās institūcijas, kas vainīgās personas sauktu pie kriminālatbildības.

Prā pieņemtajiem lēmumiem un izmeklēšanas gaitu lūdzu man paziņot.

Cieņā,

Aivars Garda

Aivara Gedroica PATEICĪBA

Pateicos visiem, kas 2010.gada 4.martā ieradās mani atbalstīt Administratīvajā rajona tiesā, Rēzeknē. Sods par t.s. "pārkāpumu" man tika samazināts līdz 5 Ls. Ar to, protams, nesamierināšos, bet lietu pārsūdzēšu Administratīvajā apgabaltiesā un cīnīšos līdz galīgi uzvarai.

Uz tikšanos kaut kad nākotnē Rīgā!

Aivars Gedroics

Tiesas sēdes aculiecinieces viedoklis

Šā gada 4.martā Administratīvajā rajona tiesas sēdē Rēzeknē biju lieciniece tam, kā Daugavpils pilsētas domi pārstāvošā persona, nespējot pati loģiski pamatot teikto, tomēr centās apsūdzēt **Aivaru Gedroicu** par automašīnas novietošanu zālienā, stāstīdama, ka tādējādi tas ticis iznīcināts un sabiedrībai apzināti radītas smagas sekas – zaudējums. Man bija iespēja apskatīties tās dienas un vietas fotoattēlos iemūžināto. Skaidri redzams, ka, mašīnu novietojot uz ceļa, šaurā brauktuve pie mājas kļūst neizbraucama. Vietā, kur bija novietota A.Gedroica automašīna nav saskatāms zālājs – vien akmeņi un betons. Tur viennozīmīgi nebūtu prāta darbs ne sēt, ne laistīt, jo nav augiem nepieciešamās augsnes.

Kāda paruna atgādina, ka, metot otram ar dubļiem,

"Skumji, ka vēl divdesmit gadus pēc neatkarības atjaunošanas A.Gedroicam nācās saņemt visticamāk padomju laikā tapuša teritorijas rasējuma kopiju, kurā rakstīts krieviski!"

var sasmērēt pats savas rokas. Manuprāt, ar šo tiesas procesu Daugavpils dome visu apskatei izliek paši savu neprofesionalitāti, neizdarību, kas gan vairāk atgādina apzinātu kaitniecību. Kamēr nav veikta dekolonizācija šādas nepamatotas apsūdzības pret latviešiem var turpināties, jo ļaunums spēj būt pat ļoti ļauns, tomēr, kā redzams, ar saprātu gan neizceļas.

Skumji, ka vēl divdesmit gadus pēc neatkarības atjaunošanas A.Gedroicam nācās saņemt visticamāk padomju laikā tapuša teritorijas rasējuma kopiju, kurā rakstīts krieviski(!), turklāt tajā nebija atrodams nekas par attiecīgo teritoriju mājas pagalmā, vien vispārīga informācija, jēdzienu skaidrojumi.

Novēlu, lai pēc iespējas vairāk latviešu Latvijā uzdrošinātos aizstāvēt savas tiesības!

Eva Bule

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās
un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE**

(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHQB1000054029001

Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**

Radaktore vietniece: **Liene APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,**

Rīga LV-1019

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA "Latgales drukā", Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

Par latviešu nācijas aizskaršanu jāsaņem sods!

"DDD" lasītāji jau zina, ka šā gada 4.martā Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesas kolēģijas tiesnese **Daiga Kalniņa** antilatviski noskaņotajam **Artūram Rimšam** piesprieda nosacītu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un nolēma piedzīt no viņa par labu **Lienei Apinei** un **Līgai Muzikantei** morālo kompensāciju 1000 latu apmērā.

Tiesas sēde pulcēja daudz skatītāju, tomēr vēl vairāk interesentu dažādu apstākļu dēļ nespēja uz to ierasties. Kā esam solījuši iepriekš, turpmākos numuros publicēsim saīsinātu tiesas sēdes pierakstu, tādējādi ļaujot labāk izprast šīs krimināllietas būtību un novēlot arī citiem latviešiem uzdrošināties cīnīties par savām tiesībām.

Ieskats Rimšas tiesas sēdē

Tiesnese Daiga Kalniņa: (...) Vārds prokuroram, lūdzu.

Prokurors Ando Skalbe: Godātā tiesa! Artūrs Rimša tiek apsūdzēts par darbību, kas apzināti vēr-

darbības, kas vērstas uz nacionālā un etniskā naida vai nesaticības izraisīšanu, 2009.gada 15.maijā, (...), Rimša atvēra Apines "profilu" interneta portālā "Draugiem.lv", kur arī zem

izvietotajiem fotoattēliem ievietoja kopumā 8 komentārus, kas tāpat bija vērsti uz nacionā-

sta uz nacionālā un etniskā naida vai nesaticības izraisīšanu, kas izdarīta, izmantojot automatizētu datu apstrādes sistēmu.

Un, proti, 2009.gada 14.maijā pulksten 00.39 Rimša, atrodoties savā dzīves vietā Jūrmalā, Turaidas ielā (...), interneta portālā "Draugiem.lv", kurā viņš bija reģistrējies, atvēra šī portāla reģistrētās lietotājas Muzikantes "profilu" (Par "profilu" šajā gadījumā sauc interneta vietnē "Draugiem.lv" reģistrētas personas ievietotu informācijas krājumu par sevi, savu nodarbošanos, interesēm utt. – *red.piez.*).

Sadusmots par Muzikantes "profilā" izvietotajiem fotoattēliem, kuros bija redzami biedrības "Latvijas Nacionālā fronte" aktīvistu, tai skaitā Muzikantes un Apines, darbības 2009.gada 9.maijā Rīgā, pie Uzvaras pieminekļa, (...), Rimša zem viena no fotoattēliem ievietoja komentāru, kura saturs vērstas uz nacionālā un etniskā naida vai nesaticības izraisīšanu.

Bez tam, turpinot savas

piekritu. Tur nav vērsti tīri uz latviešiem, tur ir vērsti uz patriotiem... un...

Tiesnese: Tātad, vai jūs atzīstat šo savu vainu jums izvirzītajā apsūdzībā?

Artūrs Rimša: Pilnībā nav saprotami...

Tiesnese: Nē, es jautāju par to, vai jūs atzīstat savu vainu?

Artūrs Rimša: Nē.

Tiesnese: Neatzīstat, ja? Pilnībā neatzīstat vai kādā daļā atzīstat?

Artūrs Rimša: Daļēji neatzīstu. Atzīstu, jā, nu, ka es to rakstīju. Tā ir taisnība – pārcentos es ar izteicieniem un tamlīdzīgi... nu biju sadusmojies...

Tiesnese: Un kam tad jūs nepiekrītat – kvalifikācijai jūs nepiekrītat?

Artūrs Rimša: Nu, nē, pašiem izteicieniem – tur lamu vārdi un tur... Neko rekti izteicos tajos komentāros.

Tiesnese: Bez tam, kā jau jūs esat iepazinies ar lietas materiāliem, ir pieņemta arī kompensācija kaitējumam – morālā aizskāruma kompensācija. Kāda ir jūsu attieksme pret šo kompensāciju?

Artūrs Rimša: Nevaru pat nokomentēt pareizi, jo tur tad tajā pašā... ir atbildes internetā – nu, viņi pa muti ar zābaku... un es kaut kā ignorēju...

Tiesnese: Nu, atzīstat vai neatzīstat šo kompensāciju?

Artūrs Rimša: Nē.

Tiesnese: Neatzīstat. Tātad jums ir jāparakstās arī tiesas sēdes protokolā par to, ka apsūdzība jums ir saprotama, ka savu vainu atzīstat daļēji, ka kompensāciju neatzīstat – ja es pareizi saprotu. Nāciet, parakstieties, lūdzu!

(...)
Tiesnese: Tad tiesa no-

lemj pārbaudīt pierādījumus. (...)

Tātad sāksim ar cietušo liecību noklausīšanos, un vārds tagad cietušajai Muzikantei. Pirms jūs sniežat liecību, tiesa jūs brīdina, ka par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu vai atteikšanos liecināt ir paredzēta kriminālatbildība saskaņā ar Kriminālikuma 300.pantu. Un jums ir jāparakstās par to. (...)

Cietusī Līga Muzikante: Godātā tiesa! Apsūdzētā Artūra Rimšas rīcība, manā uzskatā, ir vēsta uz apzināta naida izraisīšanu pret latviešiem un uz kūdišanu, lai notiktu izrēķināšanās ar mani, Liene Apini, mūsu draugiem un vārdus tagad cietušajai Muzikantei. Pirms jūs sniežat liecību, tiesa jūs brīdina, ka par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu vai atteikšanos liecināt ir paredzēta kriminālatbildība saskaņā ar Kriminālikuma 300.pantu. Un jums ir jāparakstās par to. (...)

Faktiski, tā kā mēs ar Liene Apini bijām tās latviešu nācijas pārstāves, pret kurām Rimša vērsa visu savu žultī, kas viņam ir pret latviešiem kopumā, tad šajā kriminālprocesā mēs arī esam atzītas par cietušajām. Taču tas, ka viņš ir vērsies arī konkrēti pret mums, nenozīmē, ka viņš ir vērsies tikai pret mums. Visi komentāri – gan atsevišķi, gan kopsakarā – liecina par to, ka Rimšas darbība ir bijusi vēsta, lai noskaņotu citas tautības pārstāvjus pret latviešiem. (...)

Es vēl jo vairāk šo Rimšas rīcību uzskatu par sabiedrībai un nacionālai drošībai bīstamu, tādēļ ka pati esmu aculieciniece teroraktam jeb slepkavības mēģinājumam, kas tika izdarīts pret Aivaru Gardu 2004.gada 12.martā. Pirms tam tika saņemti mūsu organizācija saņēma līdzīgus draudus, un pēc tam bija šis uzbrukums. (...) Tādēļ es ļoti nopietni uzveru šo apsūdzību un uzskatu, ka **Rimša ir izdarījis ļoti nopietnu noziedzīgu nodarījumu.**

Turpinājums sekos

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt

atbalstu tā veidošanai iespējams arī,

pārskaitot ziedojumu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu

Latvijas Hipotēku un zemes bankā

(SWIFTkods: LHZBLV22);

konts: LV38LHQB1000054029001;

Reģ.Nr. LV40008033014.